

[Askjær Jørgensen]

I øvrigt fik jeg ikke ret meget konkret. Ministeren lovede ikke, at man ville sikre, at amtsrådet fik at vide, at de ikke skulle bygge offentlige vaskerier. Jeg fik heller ikke noget at vide om, at man rundt omkring skulle pålægges at respektere den nye vandforsyningslov. Jeg skal gøre opmærksom på, at det, vi egentlig ønsker, er, at regeringen skal lade være med at springe hovedkulds ud i den bredbåndsnethistorie. Vi tror, det er farligt, vi tror, det er overilet, vi tror ikke, tiden er inde til det, vi tror faktisk, det er andre veje, man skal gå. Hvis man styrer sig ud i det dér efter den linje, som regeringen ønsker at køre, tror vi, man kan ende med, at vi får noget, som bliver en fiasko, eller i hver fald noget, som man er forpint med ligesom nu. Jeg har fornemmelsen af, at regeringen er lidt forpint med situationen vedrørende naturgasområdet i det hele taget. Sådan kunne det andet også gå, hvis man sprang ud i noget, fordi det så åh så dejligt, åh så godt ud. Når man så er kommet halvvejs ind i det, opdager man, det var en kæmpebommert, men så har man sat 10, 15, 20 mia kr. i blød i det, og så er man næsten nødt til at køre videre, enten man synes, det er forkert eller ej. Man kan let komme af sted med i for høj grad at koble den private sektor ud, hvis man går den vej.

I løbet af vinteren har jeg stillet spørgsmål til forskellige ministre om områder, vi kunne tænke os at få noget privatiseret, men har beklageligvis fået afslag. Jeg har f.eks. spurgt om, hvorfor man ikke kunne privatisere arbejdsformidlingen. Det har jeg ikke fået noget positivt svar på fra arbejdsministeren. Jeg har også bemærket, at der har været en sag om, at et privat firma i Jylland godt kunne tænke sig at etablere en hovedbusrute fra fastlandet over til København. Det har man ikke rigtig kunnet komme igennem med. Det synes vi det kunne være rart hvis man kom lidt længere med. Vi kan også ønske regeringen al lykke og held til at komme længere med at privatisere børnepasning.

Min slutbemærkning i denne omgang skal være, at jeg vil foreslå regeringen at opfordre arbejdsmarkedets parter til at privatisere vejrligsbestemmelser på den måde, at det bliver private, der tager sig af det dér med at lønne folk, når de ikke kan være på arbejde på grund af regnvej. Fremskridtspartiet mener ikke, det skal være en statsopgave at løn-

ne folk, fordi det er regnvej. Vi mener, det skal privatiseres helt, men det første forsøg, der blev gjort, er totalt mislykkedes. Derfor håber vi, at regeringen smider det første forsøg væk og så hurtigst muligt siger til arbejdsmarkedets parter: nu skal der senest næste overenskomstsituation være noget i orden, så der kan 100 pct. privatiseres vedrørende det med vejrliget.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Camre (S):

Socialdemokratiet vedkender sig sin rolle i opbygningen af velfærdsstaten Danmark og dermed i skabelsen af den offentlige sektor. Når vi har ønsket en offentlig sektor af den størrelse, som vi har herhjemme, er det ikke, fordi vi har noget imod privat foretagsomhed. Det er heller ikke, fordi vi følte, at vi ikke ville kunne styre en indsats, der blev gennemført af private, for det politiske demokrati har jo mange styringsværktøjer, og de kan også sagtens tages i brug over for aktiviteter i den private sektor. Nej, det har fire helt klart definerede årsager.

For det første, at vi har ønsket en lige adgang til en række væsentlige goder i dette samfund.

For det andet, at vi har ønsket en ensartet standard, social og geografisk ud over landet.

For det tredje, at vi jo også med løsning af opgaver i den offentlige sektor nu og da må konstatere, at der er knaphedssituationer, at der kan være noget, der er mangel på – det gælder f.eks. i sygehussektoren. Derfor har vi ønsket, at adgangen til goderne skulle gives efter behov. Jeg behøver bare at sige sygehusvisiteringen, så tror jeg, de fleste ved, hvad det er, jeg mener.

For det fjerde, at der ganske enkelt i et moderne samfund er en lang række opgaver, der er så store, at de private ikke magter dem.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at de opgaver, der er i samfundet, skal løses på den måde, som er bedst og billigst, og det er ofte i den offentlige sektor, men vi ser langt mere åbent på opgavernes placering end de partier, som bare altid siger: det skal være